

Leto IX. - Štev. 134 (2444)

Poštšina plačana v gotovini
Snedizione in abbon. post. 1 gr.

TRST, sobota 6. junija 1953

Cena 20 lir

JUTRI ODDAJTE VSI BELE, NEPREČRTANE GLASOVNICE

Adenauerjeve in Ollenhauerjeve izjave o sestanku
štirih - Poslanica predsednika Eisenhowerja kanclerju
Adenauerju - Konferenca štirih naj bi bila v Parizu

Vprašanje zvišanja proizvodnje in proizvodnosti

Repentaborski občani dobijo nov traktor!

ZIVAHNE PRIPRAVE ZA OTVORITEV, KI BO ČEZ 22 DNI
MNOGO VELIKIH IN MAJHNIH NOVOSTI
NA LETOŠNJEM TRŽAŠKEM VELESEJMU

MESTU POSTAJA VEDNO BOLJ PEREČE

JEJO SE NAČRTI ZA

NOVEGA VODJOVA

Mi smo na govor tov. Tita ponosni!

KRITIKE IN POROČILA

Lepo uspela prireditve slovenske šole na Opčinah

Šolska razstava
nižje srednje šole

Učenci nižje srednje šole v Trzinu razstavljajo risbe, linoreze ter ročno delo. Razstava je odprta vsak dan od 9. do 12. ure in o 16. do 18. ure. Priporočamo, da pogled vsem, ki se zanimajo za

V NEDELJO 7. t. m., ob 16. uri
na stadionu „PRVI MAJ“

V PONEDELJEK 8. in v TOREK 9.
t. m., ob 20.30 uri, v AVDITORIJU

naslop ansambla jugoslovanskih ljudskih plesov

telefon 93-520 in 93-711

Ker je število sedežev omejeno, si nemudoma nabavite vstopnice. Ta ansambel je v Londonu imel 32 predstav, na Holandskem 30, v Franciji v palači Chaillof 30 vsakokrat pred 3000 gledalci, dalje v Marseille, Toulonu, Lyonu, Bordeauxu, Cannesu, Monte Carlu, Ze-

4. -lejni Vincenzo Depingente, 12.15
 5. -lejni Francesco Vizzi, 17.75
 6. -lejni Matteo Dal Pozzo, 8.25
 7. -lejni Orsola Puntar, 17.75
 8. -lejni Giovanni Francella, 10.25
 9. -lejni Roberto Rebelli, 6.95
 10. -lejni Claudia Claut, 17.75
 11. -lejni Vittoria Zidar, 17.75
 12. -lejni Rodolfo Giarola, 17.75

1950

ZAKAJ JE DE GASPERI ŠE VEDNO PREDSEDNIK VLADE

CERKVENA ZEMLJIŠKA POSEST V ITALIJI

Znano je, da je Italija ena tistih redkih civiliziranih držav, kjer je še vedno v veljači latifundizem, a hkrati je tudi znano, da ima katoliška cerkev v Italiji svoja velika zemljiška posestva; redko kje pa je znano, da je katoliška cerkev največji latifundist v Italiji. Če sestavimo vsa zemljiška posestva 105 največjih italijanskih latifundistov, lahko vidimo, da posedujejo skupno 480 tisoč ha zemlje, če pa združimo vse površine, ki so pod raznimi oblikami lasti katoliške cerkve, bomo videli, da ima ta nič manj kot 484.800 ha zemlje, v skupni vrednosti nad 350 milijard lir.

Vsa ta velika površina pa ni zabeležena v zemljiški knjigi pod skupno in enako oznako istega lastnika, ampak pod najrazličnejšimi imeni kot n. pr. lasti določenih verske skupnosti, škofije, župnije, kapljanje, samostana, cerkve podobno, vendar pa je vedno in povsod skupni in edini lastnik katoliška cerkev.

Vsa ta velika površina, ki je že iz navedenega razvidno, je razdeljena po vsej državi, v skoraj vseh italijanskih občinah. Od 7266 občin, kolikor jih je v vsej Italiji, je katoliška cerkev v kakršni koli obliki zabeležena kot posestnik zemlje v tistih italijanskih pokrajinah, ki so nekako spadale v papežev državo, in sicer v Emilijo, Toscano, Umbrijo, v Marcho in Lazio. Najmanj zemlje ima katoliška cerkev v Liguriji, kjer ima le 2.100 ha, največ pa v Emiliji, kjer je ima kar 69.300 ha. Če pa vse te površine sorazmerno porazdelimo po vseh italijanskih občinah, vidimo, da odpade na posamezno italijansko občino nekaj nad 68 ha površine. Iz tega, pa kar smo že prej omenili, in sicer da ima katoliška cerkev v nekaterih pokrajinah več, v nekaterih manj zemlje, sledi, da je v posameznih občinah bolj bogata, v drugih pa manj. Če porazdelimo cerkveno posestvo v raznih pokrajinah po občinah, bomo videli, da odpade v Liguriji na vsako občino le 9,8 hektarov površine, v Umbriji pa kar 370,3 ha zemlje.

Po statističnih podatkih INEA (Istituto Nazionale di Economia Agraria) — Državni zavod za italijansko kmetijsko gospodarstvo — iz leta 1964, odkoder smo vzeli te podatke, so vsa ta cerkvena posestva vpisana v zemljiški knjigi izredno malo imena, kar kaže na cerkvene ustanove, ki jih je v vsem okoli 66.500, vendar pa ima katoliška cerkev v Italiji še mnogo več zemlje, ki pa je v zemljiški knjigi registrirana pod raznimi drugimi imeni, ki jih navedni zemljan ne more ugotoviti.

V splošnem menimo, da je vsa ta velika površina porazdeljena na majhna posestva, ki so posejana po vsej Italiji in da tako vse to ne predstavlja velikega posestva v pravem pomenu besede. To mnenje pa je povsem zgrejeno. To nam potrjujejo številke, ki smo jih že navedli in pa slednje: Od 7266 občin, v katerih ima katoliška cerkev svoja zemljiška posestva, je kar 5770 občin, v katerih ima cerkev izpod 100 ha zemlje, medtem ko je 100 ha na le 137 občin, kjer obsega cerkvena posestva nad 100 ha površine. In to niso niti mala ali srednja posestva, ampak prava veleposestva.

In vendar nam niti te številke ne povedo še vsega. Ne povedo nam namreč, v kakem namenu je zemeljska površina cerkvenih posestev v odnosu do celotne površine ostala.

le zemlje. Omenjenih 484.800 ha cerkvenih posestev je 17 odstotka vse površine Italije. Ta odstotek je najnižji v Južni Italiji, kjer pada na 0,7 odstotka, v Severni Italiji se povzpne na 1,5 odstotka, v srednji Italiji, v kateri vključuje pa se površine kar na 3,2 odstotka. Da nam bo slika še jasnejša, bomo navedli še nekaj števil: v pokrajini Reggio Emilia odpade na cerkveno posestvo 4,1 odstotka vse površine, v pokrajini Ancona se ta odstotek dvigne na 5,2, v pokrajini Pesaro pa na 6,9 odstotka.

V posameznih srednjeitalijanskih pokrajinah predeluje ta odstotek povprečno zelo visoko. Tako n. pr. v okraju Collepiano del Musone v pokrajini Ancona sega odstotek cerkvene zemlje že do 9,9 odstotka skupne površine zemlje, v okraju Alto Colle del Foglia v provinci Pesaro pa kar na 11,1 odstotka.

Najbolj značilni pa so podatki, ki se nanašajo na razmerje cerkvene zemlje v posameznih občinah. Tu šele vidimo, kako velika množica in moč je tesno vezan na cerkveno posestvo. Ze prej smo rekli, da odpade na vsako italijansko občino 68,1 ha zemlje, ki je last katoliške cerkve. Toda zaradi tega, kar smo že prej omenili, je v občinah Acquasparta, v pokrajini Terni pa odpade na cerkveno posestvo že 15,5 odstotka skupne površine; v občini Pievopellegrina, v pokrajini Modena, 3,2 odstotka, v občini Orune, v pokrajini Nuoro, 43,2 odstotka, v občini Zaffarena Etna (Catania) 47,9 odstotka, v Montebelluno (Viterbo) 65,5 odstotka ter v občini Fara Olivana pri Bergamu kar 76,5 odstotka ali nad tri četrtine skupne površine zemlje.

Kaj vse to pomeni? Če bi hoteli napraviti podrobno analizo vsakega posestva, ki je vezan na te številke, bi morali pisati že kar knjigo, toda mi se bomo omejevali le na nekaj površinskih ugotovitvah. Italijanska vlada skuša, v občinah Zaffarena Etna (Catania) 47,9 odstotka, v Montebelluno (Viterbo) 65,5 odstotka ter v občini Fara Olivana pri Bergamu kar 76,5 odstotka ali nad tri četrtine skupne površine zemlje.

Povprečni zaslužek delavcev in nižjih ter srednjih uslužbencev v obliki plače ali plače znaka danes, po uradnih podatkih italijanskega gospodarstva, da bi kaj začel. Toda pri vsem tem ni več važna niti agrarna reforma, kajti od vseh teh 484.800 ha zemlje, kolikor je ima v Italiji katoliška cerkev, ni bilo doslej razdeljeno italijanskemu kmetu niti en ha. Ker pa vemo, da je nujno sedanje italijanske oblasti niti namena izvesti korenito agrarno reformo, trenutno odpade vsako nadaljnje razglabljanje o tem vprašanju.

Za zaključek se bomo raje di po jeziku Slovencev. Od razne mladosti jih je obdelovalas s slovenskim abecednikom. jih silila brati na glas slovenske knjige in liste, pa je bila uspešna le pri enem sinu, ki še danes slovensko dobro obvlada, toda — angleščina mu je velika boleča. Njegovi otroci ne bodo Slovenci več. Zato mi piše prijatelj Rogelj: «Kjer starši ne znajo angleški njihov otroci pa slovenski ne...»

Lani je prišla skupina mladincev in mladink iz Amerike pogledat rodno domovino svojih staršev. Muzikalična je bila in je prirejala glasbene koncerte v Ljubljani in drugod. Lepa dekleta in lepi fantje ali — med sabo so govorili samo angleški! Slovensko so zmogli samo nekateri in še ti si slabo. Tako je pač stvar.

Naš slovenski življenjski Ameriki narodnostno umira. Slovenski listi se palogoma izpreminjajo v angleške. Prijatelj, ki je urednik slovensko-angleškega tednika v Ameriki, mi pravi v nekem pismu, da bo slovenski tisk tam živel približno še deset let. Seveda, tisti, ki angleščine ne znajo, so stari in jih je vsak dan manj. Njihovi otroci pa slovensčine ne znajo... Samo reden dotok novih naseljenecv iz domovine bi mogel to stanje spremeniti. Taka tega dotoka pa ne bo več.

In to, kar sem povedal, ne drži samo za Slovence. Prav ti so velja za vse tujerodce tam, ki niso po jeziku Angleži.

pod njeno kontrolo, raznim delničnim družbam, kjer ima cerkev svoje prste vmes, in če vsemu temu dodamo vsaj kot več ali manj verjetno to kar so pred kratkim pisali neki zapadni listi, namreč, da ima v katoliška cerkev v Italiji nič manj kot 14 milijard lir zlatega zaklada — potem nam je razumljiva velika moč, ki jo ima katoliška cerkev v Italiji in ne samo v Italiji. Če ves misticizem s katerim katoliška cerkev skuša še danes vladati množicam, podpre s takimi velikanskimi materialnimi sredstvi, ni nič čudnega, da je njen tribun v Italiji gospod De Gasperi, kljub vsem svojim demagoški politiki skoraj vseh dolgih sedem let, še vedno na vladi in da bo po vsej verjetnosti ostal na vladi tudi nadaljnja štiri leta.

To velika bogastvo, ki ga ima katoliška cerkev v Italiji nas zanima z druge strani. Če namreč vsa ta bogastva prištevamo še k ostalim cerkvenim bogastvom in sicer k njenim palačam, raznim denarnim zavodom, ki so posredno

pod njeno kontrolo, raznim delničnim družbam, kjer ima cerkev svoje prste vmes, in če vsemu temu dodamo vsaj kot več ali manj verjetno to kar so pred kratkim pisali neki zapadni listi, namreč, da ima v katoliška cerkev v Italiji nič manj kot 14 milijard lir zlatega zaklada — potem nam je razumljiva velika moč, ki jo ima katoliška cerkev v Italiji in ne samo v Italiji. Če ves misticizem s katerim katoliška cerkev skuša še danes vladati množicam, podpre s takimi velikanskimi materialnimi sredstvi, ni nič čudnega, da je njen tribun v Italiji gospod De Gasperi, kljub vsem svojim demagoški politiki skoraj vseh dolgih sedem let, še vedno na vladi in da bo po vsej verjetnosti ostal na vladi tudi nadaljnja štiri leta.

To velika bogastvo, ki ga ima katoliška cerkev v Italiji nas zanima z druge strani. Če namreč vsa ta bogastva prištevamo še k ostalim cerkvenim bogastvom in sicer k njenim palačam, raznim denarnim zavodom, ki so posredno

Motiv iz Sv. Križa pri Trstu (Foto Magajna)

PO ZASLUGI SOVJETSKIH IZKORIŠČEVALCEV POLJSKEGA LJUDSTVA

Poljska danes

Ukinitev zagotovljene preskrbe - Občutno poslabšanje življenjske ravni delovnega človeka - Ogromna razlika med preprostim delavcem in vrh-njo plastjo državnih funkcionarjev - Porazne posledice «bratske pomoči»

V začetku januarja tega leta je poljska vlada objavila dekret, s katerim se je odpravila zagotovljena preskrba, ki jo je na Poljskem vsako leto, prejeto, prejeto, reči in piši mesečno 90 zlotov.

Če upoštevamo težnjo poljskih voditeljev, da bi se uvedel akordni sistem povsod, kjer je to mogoče, postane jasno, da je v novem plačilnem sistemu zajetih manj od polovice ljudi v delovnem odnosu.

Plače in prejemki sovjetskih strokovnjakov, brez katerih si danes Poljske sploh ni moglo zamisliti, so za 4 do 5 krat večje od plač Poljakov na istem položaju. Zraven tega se ti oskrbujejo iz posebnih skladišč, kjer jim je na razpolago blago, poljsko seveda, po 4 do 5 krat ceneje kot drugje.

Črna borza Po ukinitvi zagotovljene preskrbe so še vedno ostale oblasti določene maksimalne cene za skoraj vse potrebne predmete. Ostala je tudi obvezna oddaja poljedelskih proizvodov. Prve dni po uvedbi novega sistema so ljudje, v bojazni, da bi blago zmanjkalo, kar drži v trgovine, tako da so se množili prav kmalu izpraznili. Blago je sicer še vedno prihajalo v množicah, vendar neredno in v nezadostnih količinah. Ljudje ga na mah pokupijo, še preden so dobro zvedeli zanj. Nič čudnega torej, če v takšnih okoliščinah cvetijo črne borze, navijanje cen in podobne spekulacije.

Sicer pa ni črna borza tisto največje zlo, ki potiska poljske delovne ljudi, odvisne samo od svoje mesečne plače, v največjo bedo. Saj so že legalne cene take, da se celo posameznik brez družine ne more več prebiti naprej. Ogledajo si cene nekaterih najvažnejših prehranskih predmetov: kilogram navadnega pšenice kruha stane 3 zlate, masti 35 zlotov, sladkorja 15, mesa 26,5 slanice 35, jecmena 3,5, klobas 27, masla 40, liter mleka 6 zlotov. Cene uvoženih predmetov pa so skoraj nedosegljive. Tako stane kilogram kave 500 zlotov pomaranč 50, limon 60, oljčnega olja 240 zlotov. To so povprečne cene glede na državno naplavo, v nekaterih krajih so nižje, druge spet višje, kar je tudi odvisno od same gospodarske strukture kraja. Protipostavne cene ilegalnega tržišča pa so znatno višje, posebno ko je trg slabo založen. Poljska sodi med največje

zelo majhno je število visoko kvalificiranih strokovnjakov, ki njihovi prejemki dosegajo 1500 zlotov. Vojne vdove, ki jih je na Poljskem vsako leto, prejeto, prejeto, reči in piši mesečno 90 zlotov.

Če upoštevamo težnjo poljskih voditeljev, da bi se uvedel akordni sistem povsod, kjer je to mogoče, postane jasno, da je v novem plačilnem sistemu zajetih manj od polovice ljudi v delovnem odnosu.

Plače in prejemki sovjetskih strokovnjakov, brez katerih si danes Poljske sploh ni moglo zamisliti, so za 4 do 5 krat večje od plač Poljakov na istem položaju. Zraven tega se ti oskrbujejo iz posebnih skladišč, kjer jim je na razpolago blago, poljsko seveda, po 4 do 5 krat ceneje kot drugje.

Črna borza Po ukinitvi zagotovljene preskrbe so še vedno ostale oblasti določene maksimalne cene za skoraj vse potrebne predmete. Ostala je tudi obvezna oddaja poljedelskih proizvodov. Prve dni po uvedbi novega sistema so ljudje, v bojazni, da bi blago zmanjkalo, kar drži v trgovine, tako da so se množili prav kmalu izpraznili. Blago je sicer še vedno prihajalo v množicah, vendar neredno in v nezadostnih količinah. Ljudje ga na mah pokupijo, še preden so dobro zvedeli zanj. Nič čudnega torej, če v takšnih okoliščinah cvetijo črne borze, navijanje cen in podobne spekulacije.

Sicer pa ni črna borza tisto največje zlo, ki potiska poljske delovne ljudi, odvisne samo od svoje mesečne plače, v največjo bedo. Saj so že legalne cene take, da se celo posameznik brez družine ne more več prebiti naprej. Ogledajo si cene nekaterih najvažnejših prehranskih predmetov: kilogram navadnega pšenice kruha stane 3 zlate, masti 35 zlotov, sladkorja 15, mesa 26,5 slanice 35, jecmena 3,5, klobas 27, masla 40, liter mleka 6 zlotov. Cene uvoženih predmetov pa so skoraj nedosegljive. Tako stane kilogram kave 500 zlotov pomaranč 50, limon 60, oljčnega olja 240 zlotov. To so povprečne cene glede na državno naplavo, v nekaterih krajih so nižje, druge spet višje, kar je tudi odvisno od same gospodarske strukture kraja. Protipostavne cene ilegalnega tržišča pa so znatno višje, posebno ko je trg slabo založen. Poljska sodi med največje

proizvajalce tekstilnega blaga, kljub temu so cene le-tega izredno, nesorazmerno visoke. Tako stane n. pr. meter srednjega blaga 153 zlotov, platno okrog 20. moška obleka srednje kakovosti 610, srajca 63, par čevljev 252 zlotov itd. Tudi temu se ni čuditi, kaj vemo, da je poljska proizvodnja več ali manj vzprežena v voz sovjetskih potreb, da je zatojete tudi pretežno vse tekstilno blago namenjeno čez mejo, za potrebe Sovjetov.

Pol plače za tono premoga Klakor povsod v takšnih okoliščinah, so ljudje tudi tu primorani kupovati najnujnejše na črni borzi. Cene so, seve, dvakrat višje. Tako se, n. pr., meter srednjega blaga okrog 500 zlotov, ženskega 200, moška obleka, najslabše vrste 1400, par čevljev, po kakovosti, od 400 do 1000 zlotov.

Temu ustrezno so tudi cene vseh ostalih najnujnejših življenjskih potrebščin. Za kilogram pralnega mila boš plačal 20 zlotov, za tono premoga (ki ga ima Poljska več kot dovolj) 300, liter petroleja 4 zlate, cena električnega toka je znatno nižja, najnujnejših življenjskih potrebščin. Za kilogram pralnega mila boš plačal 20 zlotov, za tono premoga (ki ga ima Poljska več kot dovolj) 300, liter petroleja 4 zlate, cena električnega toka je znatno nižja, najnujnejših življenjskih potrebščin. Za kilogram pralnega mila boš plačal 20 zlotov, za tono premoga (ki ga ima Poljska več kot dovolj) 300, liter petroleja 4 zlate, cena električnega toka je znatno nižja, najnujnejših življenjskih potrebščin.

Stanovanjska kriza Stanovanja so še relativno poceni, posebno v novozgrajenih hišah, toda do stanovanj je težko priti, ker so rezervirana predvsem za potrebe sovjetskih avtoritativcev, visokih dostojanstvenikov poljske birokracije in njihovih varovancev. Toda tudi za ta primer so se našli brihtni in iznajdljivi ljudje, ki ti v primeru potrebe radi pomagajo. Ta pomoč, ki je v resnici napačno, je vendar legalizirana spekulacija na račun ljudskih potreb je v tem, da plačajo določeno vsoto za izpraznitev nekega stanovanja (pri nas je pojav znan pod imenom tako imenovane «bunaucaucitas»), ki večkrat presega celo vrednost samega objekta. Stanovanjska kriza na Poljskem je zelo pereča in deloma je ne poznajo samo v nekaterih krajih zapadnih oblasti, ki so bile po vojni odvzete Nemčiji.

Ce po tem, kar smo navedli, primerjamo potrebe delavca s kupno močjo 600 zlotov, kar predstavlja srednjo delavsko plačo, pridemo do zaključka, da mu ta v resnici zadostuje samo za teden dni skromnega preživljanja. Nič čudnega torej, da ni delavci štedijo s svojimi

močmi in se izogibajo intenzivnemu produktivnemu delu. Nevarno je sicer, da jih zasvoji, ker jih v tem primeru obtožijo sabotaže in jim prisilno delo ne uide, pa se kljub temu ta sabotaža iz nje vsak dan in čedalje bolj širi.

Tak približno je dala položaj ljudi v deželi, kjer naj bi se, po izjavah največjih krivcev, gradil socializem.

Pogled na del dvorane v slovenski šoli pri Sv. Jakobu, kjer so razstavili ročna dela učencev.

Na zaključni šolski prireditvi na Opčinah so učence IV. razreda recitirale «Kjer smo mi doma»

Telovadni nastop z meči — Nastopajo učenci V. razreda na zaključni šolski prireditvi na Opčinah

LJUBLJANSKI MUZEJI

Napredek znanstvenega in razmah kulturnega življenja v Sloveniji dokazujejo, čeprav seveda po svoje, tudi muzeji. Pred prvo svetovno vojno so bili na ozemlju samo štirje muzeji: v Ljubljani, Mariboru, Celju in Ptuj. Danes pa imamo v Sloveniji 29 muzejev, galerij in javnih zbirk. To je vsakekar precejšen napredek, zlasti če upoštevamo, da jih je leta 1940 bilo samo 18 in da je bila med vojno večina njih močno prizadeta. Zato jih je bilo v 1947 letu samo 12, potem pa se je hitro spreminjalo iz leta v leto. Zadnji muzej je bil ustanovljen lani. Bil je to gledališki muzej v Ljubljani. Tako ima Ljubljana zdaj 11 muzejev. Narodni muzej je osrednji slovenski muzej. Pod isto streho sta Etnografski in Prirodoslovni muzej. Potem sta še Mestni muzej in Muzej narodne osvoboditve. Skrb za likovno-umetniške zaklade imata Narodna galerija in Moderna galerija. Poleg teh pa obstoje v Ljubljani še zemljepisni, tehnični, šolski in gledališki muzeji.

Po zbirkah predmetov, ki jih imajo, je od teh šest muzejev zgodovinskih, dva sta umetniška, po eden pa je prirodoslovni, zemljepisni in tehnični.

Po številu predmetov, ki jih imajo, je na prvem mestu v Ljubljani, in seveda tudi v Sloveniji, Narodni muzej, ki hrani 216.000 muzejskih predmetov. Drugi, po številu predmetov najmočnejši je prirodoslovni muzej, ki hrani v svojih zbirkah 20.000 raznih predmetov. Močan v tem pogledu je tudi šolski muzej, dočim so ostali muzeji v tem pogledu šibkejši. Najmanj predmetov ima Moderna galerija, namreč samo 929. Zato pa so to le umetniške, katerih vrednost je toliko večja. Najmlajši, Gledališki muzej, ima še okoli 3000 predmetov. Toda, kako veliko je pomanjkanje prostorov

za te muzeje, galerije in zbirke, najlepše kaže dejstvo, da je celotnega števila predmetov, ki jih muzeji hranijo, razstavljenih le njih majhna številka. Od 216.000 predmetov Narodnega muzeja jih je postavljenih na ogled le 31.000, torej približno ena sedmina. Vse ostalo mora biti shranjeno v depojah. Še manjše število predmetov razstavlja drugi muzeji. Etnografski muzej na pr. ima prostora za razstavljanje komaj 141 predmetov, ima jih pa nad 11 tisoč. Seveda pa imamo v Ljubljani tudi muzeje, ki nimajo razstavljenega niti enega predmeta, ker pač nimajo razstavnih prostorov.

Kako pa obisk? Med vsemi slovenskimi muzeji in galerijami je v lanskem letu imela največji obisk Moderna galerija v Ljubljani, namreč malo manj kot 30.000 obiskovalcev. Pri tem pa je vsakekor pomembni, da je velik obisk Moderne galerije tudi posledica raznih občasnih razstav, ki se stalno prirejajo v Moderni galeriji in da pri tem ne gre samo za obisk stalnih zbirk galerije. Za polovico manjši obisk je lani imela Narodna galerija, nato pa sledi Etnografski muzej s 13.000 obiskovalci. Narodni in Prirodoslovni muzej z nekaj nad 12.000, Muzej narodne osvoboditve in drugi. Najmanjšega obiska je bil deležen Gledališki muzej, predvsem zato, ker je obstajal najmanj časa. Povprečen obisk — ljubljanskih muzejev pa je lani znašal 9.300 ljudi na en muzej, kar je znatno iznad slovenskega povprečja, ki znaša 7.088 obiskovalcev na en muzej. Vse to kaže, da se je s povečanjem števila muzejev in njih postopno preurejitvijo, znatno povečala tudi število obiskovalcev naših muzejev, ki so postali pomemben činitelj v vzgoji širokih krogov prebivalstva.

S. R.

Uprava triletne šole za medicinske sestre

v Ljubljani, Trg Revolucije 18 razpisuje vpis v šolo. Pogoji za vpis so: dovršena popolna srednja šola z matura, starost od 18 do 24 let ter popolno telesno in duševno zdravje. Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje (prošnja din. 30, priloge din. 25) po možnosti osebno do 30. junija t.l. na upravo šole. Prošnji naj priložijo rojstni list, maturitetno spričevalo, življenjepis, potrdilo o nezakazovanju in potrdilo o zadnji zaposlitvi.

Za dijakinje je bivanje v domu šole obvezno. Oskrbnino plačujejo dijakinje same. One kandidatkinje, ki ne bi imele zadostnih sredstev za vzdrževanje, naj prošjo za podporo pri pristojnem OLO. Pred vstopom v šolo bodo kandidatkinje zdravniško pregledane.

Uprava štiriletnih zobotehničnih srednje šole

v Ljubljani, Lipičeva ul. 1. razpisuje sprejemni izpit. Pogoji za pripravek k izpitu so: nižja srednja šola in starost od 14 do 16 let. Kandidatkinje naj se prijavijo osebno ali pisмено od 11. do 13. junija. Predložijo naj pravilno kolkovano prošnjo (prošnja din. 30, priloge din. 25), zadnje šolsko spričevalo (ozlomka potrjeni izvežek iz redovalnice in rojstni list. Sprejemni izpiti se bodo vršili dne 15. in 16. in 17. junija ob 7. uri.

Dijakinje, ki nimajo zadostnih sredstev za vzdrževanje naj prošjo za podporo pri pristojnem OLO.

Uprava dvoletne šole za medicinske tehnike rentgenske pomočnike

v Ljubljani razpisuje vpis v šolo. Pogoji za sprejem so: starost od 18 do 24 let, dovršena popolna srednja šola z matura ter popolno telesno in duševno zdravje. Pravilno kolkovane prošnje (prošnja din. 30, priloge din. 25) naj kandidatkinje vložijo do 30. junija t.l. na upravo šole za medicinske tehnike — rentgenske pomočnike pri Institutu za rentgenologijo M.V.S. Ljubljana, Zaloška c. 2. Prošnji naj priložijo maturitetno spričevalo, rojstni list, življenjepis, potrdilo o nezakazovanju in potrdilo o zadnji zaposlitvi. Šola nima dijaškega doma.

Dijakinje, ki ne bi imele zadostnih sredstev za vzdrževanje, naj prošjo za podporo pri pristojnem OLO. Pred sprejemom bodo kandidatkinje zdravniško pregledane.

Uprava dvoletne šole za babice

v Ljubljani, Slajmerjeva 3a razpisuje vpis v šolo. Pogoji za sprejem so: starost od 18 do 25 let, dovršena nižja srednja šola ter popolno telesno in duševno zdravje. Izjemoma bodo sprejete tudi učenke z nižjo predizobrazbo.

Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje (prošnja din. 30, priloge din. 25) po možnosti osebno na upravo šole do 20. junija t.l. Priložijo naj rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, življenjepis, potrdilo o nezakazovanju in potrdilo o zadnji zaposlitvi.

Pred sprejemom bodo kandidatkinje zdravniško pregledane.

Uprava dvoletne šole za otroške negovalke

v Ljubljani, Lončarska steza 2 razpisuje vpis v šolo. Pogoji za sprejem so: starost od 18 do 24 let, dovršena nižja srednja šola, popolno telesno in duševno zdravje. Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje (prošnja din. 30, priloge din. 25) na upravo šole. Priložijo naj rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, življenjepis, potrdilo o nezakazovanju in potrdilo o zadnji zaposlitvi. Stanovanje v domu šole je obvezno. Oskrbnino plačujejo dijakinje same. One kandidatkinje, ki ne bi imele zadostnih sredstev za vzdrževanje, naj prošjo za podporo pri pristojnem OLO. Pred sprejemom bodo kandidatkinje zdravniško pregledane.

Uprava enoletne šole za bolničarje

v Mariboru, Magdalenski trg 5 razpisuje vpis v šolo.

Pogoji za vpis so: starost od 18 do 24 let, dovršena nižja srednja šola ali osemletka ter popolno telesno in duševno zdravje. Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje (prošnja din. 30, priloge din. 25) na upravo šole do 20. junija. Priložijo naj rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, življenjepis, potrdilo o nezakazovanju in potrdilo o zadnji zaposlitvi.

V šolo se lahko vpišejo tudi moški. Oskrbnino plačujejo učenci sami. Oni kandidatkinje, ki ne bi imele zadostnih sredstev za vzdrževanje, naj prošjo za podporo pri pristojnem OLO.

Pred sprejemom bodo kandidatkinje zdravniško pregledane.

Uprava enoletne šole za bolničarje

na Golniku pri Bolnici za pljučno tbc razpisuje vpis v šolo.

Pogoji za vpis so: starost od 18 do 24 let, dovršena nižja srednja šola ali osemletka ter popolno telesno in duševno zdravje. Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje (prošnja din. 30, priloge din. 25) na upravo šole do 20. junija. Priložijo naj rojstni list, zadnje šolsko spričevalo, življenjepis, potrdilo o nezakazovanju in potrdilo o zadnji zaposlitvi.

Oskrbnino plačujejo učenci sami. Oni kandidatkinje, ki ne bi imele zadostnih sredstev za vzdrževanje, naj prošjo za podporo pri pristojnem OLO.

Pred sprejemom bodo kandidatkinje zdravniško pregledane.

Svet za zdravstvo in socialno politiko LRS

razpisuje vpis v enoletni tečaj za usposobitev medicinskih sester za instrumentarsko delo.

Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje na Svet za zdravstvo in socialno politiko LRS — odesk za strokovno šolstvo do 30. junija t.l. Prošnji naj priložijo: prepis diplome šole za medicinske sestre in potrdilo o zadnji zaposlitvi.

Javijo naj se predvsem one kandidatkinje, za katere ima ustanova pri kateri so nameštene interes, da se usposobijo za dietetičarke in jim zagotove plačan dopust.

Svet za zdravstvo in socialno politiko LRS

razpisuje vpis v enoletni tečaj za usposobitev medicinskih sester za dietetičarke.

Kandidatkinje naj vložijo pravilno kolkovane prošnje na Svet za zdravstvo in socialno politiko LRS — odesk za strokovno šolstvo do 30. junija t.l. Prošnji naj priložijo: prepis diplome šole za medicinske sestre in potrdilo o zadnji zaposlitvi.

Javijo naj se predvsem one kandidatkinje, za katere ima ustanova pri kateri so nameštene interes, da se usposobijo za dietetičarke in jim zagotove plačan dopust.

FRANCE MAGAJNA: AMERIŠKI SLOVENC IN ANGLEŠČINA

...kjer starši ne znajo angleški, otroci pa slovenski ne

Zala in šika obločena mesta na dekleta, kakršnih po rudarskih naselbinah skoro ni (ker se pojavijo, hitro ko preležejo petnajsto ali šestnajsto leto starosti), žrgvolijo najraje angličino, tudi če slovensko prav dobro znajo. In če Leize angleščine ne zna, se ne upa v njihovo družbo, kar je zelo hudo ako je mlad. Mora torej, če hoče biti obrajtan fant od

